

Erään suuren kasvattajan lausunto

Kasvatusopin historiassa tunnettu suurmielis, filosofi ja opettaja Herbert Spencer antaa kasvattajille käskyjen jakamisen suhteen seuraavia yleisiä ohjeita:

Käskyjä pitää jaella säästäväästi. Käskettä pitää vain, milloin lapset muita keinoja eivät voi ymmärtää, tai kun muusta ei ole apua. "Käskyssä useinkin pidetään silmällä enemmän vanhempiä kuin lasten etua," sanoo Richer. Niinkuin alhaisissa yhteiskunnissa ei rangaista lainrikkosta juuri siksi, että se on itsessään väärä, vaan siksi että se loukkaa kuninkaan arvoa, on kapinaa häntä vastaan, niinpä monissa kodeissa rangaistus, joka tulee pahantekijän osaksi, johtuu vähemmän rikoksen paheksumisesta kuin suuttumuksesta että lapsi on ollut tottelematon. "Kuinka sinä rohkenet olla tottelematon minulle?" "Minäpä sanon, että sinä teet niin, poika." "Minä näytän kuka tässä isäntä on." Pankaa myös mieleen mitä sanat, ääni ja tapa osottavat. Niistä näkyy paljon selvemmin päätös kukistaa toisen tahto kuin valvoa hänen parastansa. Vielä meidän aikana mieliala siinä kohden on melkein kuin tyrannin, joka on päättänyt rangaista vastahakoista alamaistaan. Mutta oikeatuntoinen isä on ihmisiä rakastavan lainsäätäjän kaltainen: hän ei nauti pakkokeinoista, vaan siitä että tulee toimeen niittäkin. Hän ei käytä lakia, missä vain menestyksellä voi käyttää muita tapoja käytöstä ohjatakseen, ja hän on pahoillaan kun joskus täytyy turvautua lakiin. Niin huomauttaa Richterkin, että parhaaksi säännöksi valtiotoimissa sanotaan, **ettei pidä liiaksi hallita**; se pitää paikkansa kasvatuksessakin. Ja vapaasti noudattaen tätä sääntöä vanhemmat, joiden käskyhalua pidättää vakava velvollisuuden tunne, koettavat saada lapsiaan itse pitämään itseään kurissa niin paljon kuin mahdollista, ja he turvautuvat yksinvaltaansa vasta viimeisessä häädässä.

Mutta kun kerran **käskette**, käskettä varmasti ja johdonmukaisesti. Jos asia on semmoista

tää vankilan seinien rautaisilla ketjuilla. Ei, sitä ei voi...

Mutta asiasta toiseen puoleen. Tiedätkös kun ne bolshevikit siellä rajalla eivät tottele, vaikka "Suomen urhot" koettavat heitä hillitä. Ne p—nat tulevat tänne Suomen vesille, ei vaan suurille merille, mutta pienille järvillekin. Aina vaan risteilijät ja torpedovenheet selällä painelevat. Minua hirvittää, mutta en sentään vielä tapa itseäni niinkuin Jokioisten tilanomistaja teki, kun luuli bolshevikien lähellä olevan, enkä minä jouda kuolemaan, sillä haluan nähdä presidentin vaalit. Siitä on nykyään aina puhetta. Eihän tästä kovaa melua pidä muut kuin meikäläiset, sillä porvarithan ovat kerta kaikkiaan valinneet itselleen kuulikkaan, joten he hienotunteisina eivät tuppaudivat tasavaltalaisten presidenttihommiin, vaan tukevat kuningastaan, joka todella, kuten kuninkaana yleensä näin myrskyn aikana tukea tarvitsee.

Tasavaltalaiset eivät tukenet heidän kuningastaan ja he toivoivat, että he nyt pitävät näppinsä crossa heidän presidentistään.

Koeta ymmärtää kirjeeni sisältöä...

S. S. Kitta R. G.

KODIN OSASTO

nen, jossa todella ei voi muuten toimeen tulla, niin lausukaa käskyne, ja kun se on sanottu, älkää koskaan perästäpäin siitä poiketko. Miettikää tarkoin, mitä aiotte tehdä; ottakaa lukuun kaikki seuraukset; ajatelkaa onko päätöksenne kylliksi luja; ja kun sitten lopulta lausutte lain, niin toimittakaa se totelluksi ehdolla millä hyvänsä. Rangaistuksenne olkoot samanlaiset kuin ne, joita hengetön luonto toimittaa — välttämättömät. Kuuma tuhka polttaa lasta heti ensi kerralla, kun hän siihen koskee, se polttaa toisen kerran, polttaa kolmannen, polttaa joka kerran; ja varsin pian hän oppii olemaan koskematta kuumaan tuhkaan. Jos olisitte yhtä johdonmukaiset — jos seuraukset, joiden sanotte lapsellenne tulevan mistäkin asiasta, tulevat aina johdonmukaisesti, niin hän piankin rupeaa kunnioittamaan teidän lakianne, niinkuin hän kunnioittaa luonnonlakia. Ja kun tämä kunnioitus kerran on saatu toimeen, niin estää se monta kotoista häiriötä. Pahimpia erehdyksiä kasvatuksessa on johdonmukaisuuden puute. Niinkuin yhteiskunnassa rikokset enenevät, kun ei ole varmaa oikeuden hoitoa, niin perheessäkkin tottelemattomuus kauheasti enenee, jollei rangaistuksia toimiteta säännöllisesti. Veltto äiti, joka alinomaan uhkailee, vaan harvoin panee toimeen — joka kiireessään tekee sääntöjä ja toisen kerran niitä katuu — joka samaa rikosta kohtelee milloin ankarasti, milloin lempeästi, miten milloinkin mieli sattuu olemaan, hän tekee itsensä ja lapsensa onnettomiksi. Hän tekee itsensä halveksittavaksi heidän silmissään, antaa heille esimerkin tunteitten hillitsemättömyydestä, rohkasee heitä olemaan tottelematta, koska voi päästä rangaistuksesta; hän synnyttää loppumattomia riitaisuuksia ja vahingoittaa lastensa mielialaa ja omaansa, hän saattaa heidän mieltensä siveellisessä suhteessa häiriötilaan, josta se vuosikausien katkeran kokemuksen kautta häidin tuskin selviytyy. Parempi on ankarampi kotikuri, jos sitä hoidetaan johdonmukaisesti, kuin lempeämpi johdonmukaisuutta vailla. Uudesta sanomme, että on vältettävä pakkokeinoja, missä mahdollista, mutta missä huomaa yksinvaltan aivan välttämättömäksi, siinä pitää käskää täydellä todella.

Muistakaa, että tarkoituksenne on luoda itseään hallitseva olento, eikä toisten hallittava. Jos lastenne olisi määrä viettää elämänsä orjina, pitäisi laikin mokin totuttaa heitä orjuuteen lapsuudesta, mutta kun heistä aikaa myöten pitäisi tulla vapaita ihmisiä, joilla ei ole ketään hohoojana, pitää heitä kaikin mokomin totuttaa pitämään itse huolta itsestään, niin kauan kuin he vielä ovat teidän silmien alla.

KANNUTUSLISÄKKEET HAITALLISIA TERVEDELLE.
Kannustuslisäkkeet, joita monilla nimillä kaupitellaan muka tarpeellina säilykkeiden kannuamisessa, ovat useinkin haitallisia terveydelle eikä emäntien tullis koskaan käyttää niitä, sanovat maanviljelysdeparmentin kemiallisen toimiston erikoistuntijat. Nämä valmistukset, jotka ovat tavallisesti jauhon muodossa ja

sisältävät salisyyli- tai boorihappoa, ovat tarpeettomia, sillä hedelmät ja vihannekset voidaan pitää pitkät ajat hyvässä kunnossa ilman mitään kemiallisia lisäkkeitä, jos vaan oikeita kannutustapoja noudatetaan. Liittovaltain ruoka- ja lääkelaki kieltää vahingollisten lääkkeiden käyttämisen ruokatarvoissa. Melkein jokaisen valtion laki kieltää semmoisten ruokatarvoihin myynnin valtion alueella, joiden kannuamisessa on käytetty vahingollisia lisäkkeitä. Vaikkakaan nämä lait eivät koske kotona kannutettuja ja käytettyjä ruokia, niin olisi kumminkin suotavaa, etteivät perheenemännät tieteen taiten säilyttämiseen, joita he valmistavat perheensä varten, käyttäisi aineita, joiden käyttäminen myytäväksi oljoissa ruokatarvoissa on kielletty, koska ne ovat terveydelle vahingollisia.

Maanviljelysdeparmentti on julkaissut lehtisen, jossa annetaan ohjeita hedelmien ja vihanneksen kannuamisessa ja säilyttämisessä ilman vahingollisia lisäkkeitä. Näitä lehtiä saa ilmaiseksi, kun pyytää niitä osotteella: Department of Agriculture, Washington, D. C.

UUNISSA PAISTETTUJA PÄÄRYNÖITÄ.

Pikärnät pestään, halkaataan ja poistetaan siemenet ja puolikkaat asetetaan vadin pohjalle; yksi ruokalusikallinen sokeria sirotellaan jokaisen päärynäpuolikkaan päälle sekä hiukan inkivääriä ja sitruunan mehua; kaadetaan vettä vadin sen verran, että päärynät ei pala pohjaan. Paistetaan niin kauan, että ovat pehmeitä. Tarjotaan jäähtyneinä.

Persikoita voi paistaa samalla tavalla.

PAISTETTUJA SIPULIA JA KURKKUJA.

Sipulit leikataan viipaleiksi ja annetaan paistua ruiskeiksi uunin päällä pannussa joko naudanrasvan, öljyn tai voin seassa; kurkut kuoritaan (poistetaan siemenet, jos ne ovat kovin suuria), leikataan viipaleiksi ja asetetaan ruskehtuneiden sipulien päälle; annetaan paistua kunnes ovat pehmeät ja ruskeat. Tarjotaan liha- tai kalapaistin kera. Valkosta kurpitsaa (squash) voi valmistaa samalla tavalla.

Kukkaruukkujen homehtuminen voidaan estää sivelemällä niitä glyseriiniin kostutetulla rievulla.

KUKKAISTUOKSUA.

Ruusujen lakastuessa kootaan kaikki terälehdet, joihin hierotaan hiukan hienonnettua kaneella, nellikkaa ja suolaa. Seos pannaan pulloihin, korkataan ja säilytetään viileässä paikassa. Jos talvella sirottaa hiukan seosta lämpimälle uunille täyttyy huone suloisella tuoksulla, joka muistuttaa kesää ja kukkia.

BERKELEY, CALIF.

Kotiutumaan alkaa taas kesäloman perästä osastomme jäsenet, ja onhan se jo aikakin, sillä siinä kärsii osaston toiminta etupäässä. Nyt on jo parisen kuuta mennyt ettei ole saatu mitään suurempaa iltamaa toimeksi. Juuri sen takia kuin suuri osa toimivia tovereita on ollut mailla. Toivotavasti he takasin tultuaan entistä ahkerammin käyvät asiaan käsiksi, näyttelijät, niin hyvin kuin laulun harrastajatkin, nyt taas kuin syksy tulee, niin alkaa myöskin ilmat kylmentyä, joten paremmin ulosmenoita

Joutua harjoituksissa käymään. Minä ainakin toivoisin, että kuoro uudelleen alkaisi harjoittelemaan. Jos laulajilla on jotain vastaan niin mennään miehissä osaston kokoukseen ja sanotaan siellä julki mitä sanomista laulun suhteen on. Siten luulen sen parhaiten selviävän.

Niin, ja nyt ne ovat ovella ne suuret syysjuhlat, jotka tulevat olemaan yhteiset toiskielisten toverien kanssa. Voimpa sanoa että ne ovat ensimmäiset laatunaa, ne alkavat 30 p. tätä kuuta ja loppuvat vasta 1 p. syyskuuta myöhään illalla. Siellä saa olla yön päivän kanssa, sillä puisto kuuluu meille koko juhlien ajan, ja toivottavasti silloin on hyvin lämmin ilmakein, joten on hauskaa nukkua pari yötä ulkoilmassa joka vaan on siihen tilaisuudessa, ja sitte on siellä aamuksi taas valmiina ei ole huolta huomisesta lähdöstä. Kisoja ja leikkejä kuuluu tulevan runsaasti, nuorille, vanhoille aj keskinortaisille joten siitäkään ei ole surua, kuin myöskään ravintolasta ei tule mitään puutumaan. Pitäkääpä tämä siis muistossa. Käväsin eräänä iltana näyttämön puolella ja siellä oli kova kiire harjoitusten kanssa. Toveritar Koski siellä pyörähteli ja komenteli näyttelijöitä asentoon. "Rantalassa" on sen kappaleen nimi joka tullaan näyttelemään syyskuun 6 päivänä San Franciscon puolella ja 7 päivän illalla meidän omalla näyttämöllä. Kappale on kolmessa näytöksessä ja sanovat että on varmasti katsomisen arvoinen. Siellä siis varmasti tavataan.

A. P.

Kuolon säällmätön käsi katkasi viimeisenkin rakkaani elämän langan

Johan Wilhard'in

Joka kuoli matkalla sairaalassa 2 p:nä elok. 1919, sairastettuna hivuttavaa vatsatautiä kaksi kuukautta. Hän oli syntynyt marrask. 21 p. 1918, ja oli kuollessaan 8 kk. ja 12 päivän vanha. Wilhard katsoi parhaaksi päästä nukkumaan isän ja sisikon viereen, jotka kumpikin kuolivat maaliskuulla 1919. Kaikki on haudattu Saskatchewanin hautausmaahan. Wilhard 3 p. elok. kello 2 j. p. d. jonka täten sukulaisille ja tuttaville tiedoksi annan.

MRS. ELSIE KALLIO,
(O. s. Tryck)
Sawyer, Sask., Canada.

Kaikki rakkaani Tuonelassa, Minä vaan myrskyissä mailman.

Muistot raataa rinnassani, elämäni niin tyhjää on.

Oi Tuoni, miksi niin julma olti, että Wilhardinkin vielä ryöstit pois.

vaikka sitä niin hartaasti toivoi,

että hän ilonani olla saisi.

Nukkukaa rauhassa yhdessä haudassa, siel' ei myrskyt pauhata voi. Mutta miksi — miksi mun piti jäädä aivan yksin sitä minä alati vaikeroin.

On kotini mulle niin tyhjä, kylmä, en viihtyä täällä enää hetkeä voi.

Täyden yksin lähteä mailmalle rintani kaihoo jäähdyttämään.

SURUN MURTAMA XITI.